



**HEBREW A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
HÉBREU A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
HEBREO A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1**

Monday 14 May 2007 (morning)

Lundi 14 mai 2007 (matin)

Lunes 14 de mayo de 2007 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

נתחו אחד מ הטקסטים הבאים:

(a).1

itchak ben nr / קולנוו

בכל יום שלישי היו מציגים בכפר סרט. ביום שלישי אחד הוקרן סרט מבעית. אבא ואימה נסעו לדודים, ואחותי ואני, יד אוחזת יד עם נעיצת ציפורניים, רצנו בחושך, בדרכי הבוץ, אל ביתנו - ונעלנו דלת ותריסים, לבל יבואו הנאצים פנימה. שעות רבות לא ישנה. אחותי הייתה קוראת לפניה פרקים ארוכים, שלא הבנתי, מתוך "פأدיטה הקטינה" ל'זר' סאנד, כדי להסביר את דעתך. אני הייתי צופה אל המחשב שבחוץ וממתין לקצין הגרמני חד-הפנים, שmagpie מבהיקים ורוצעת-עור יורדת לו אלכסונית מכתפו אל חגורתו.

5

ישבתי במיטה, מksamיב לkolle של אחותי הקוראת מן הספר, חירדה עד מוות אך נסוכת אחריות, ומהרhar בקורות אותו קצין ואוטו חייל עיריק הנמלט ממנו, ואזני קשיבות לרחש החורף בחוץ ועיני כבדות ממורה ומעייפות. אני רואה דמיות מעיתון "הגגל", שהוא מביא אליו את המלחמה בתמונות אングליות מהוקצעות, והינה במוסך-הטרקטורייטים של הכפר נפגשים לדון בענייני העולם - סטליין, רוזבלט וצ'רצ'יל. לסטליין סרביל כחול, כסרבלי הטרקטורייטים, ואופנוו לו, והוא לוקח אותי למסע בתום הישיבה. עוד אני חובק את מותני מאחור ורוח-החורף מקפיאה את לחבי והבוץ ניתז מון הדרך על מכנסי הטרנינג שלי - וכבר מטלטלת אותה אחותי, שאשוב לפקווח עין מול הסכנות.

10

הנאצים באו לביתנו בטרם שחר. נאצים של קולנוו היו אלה: אכורים, ערמותיים ומונומסים עד כדי בעטה, והיו דוברים בינם לעצם אングליות שחיתוכה גרמני. הם שוטטו במגפיהם בחדרים ואנחנו נחכנו מתחת למיטה. הררייכסגרנאל חד-הפנים וקפוץ-השפתיים טפח בכפפותיו על מכנסי המהוזקים. הם לא מצאו את העיריק והסתלקו בטרם הגיעו הפועל לחיליבת הבוקר, ואנחנו עליינו על מיטותינו שטופי זעה, מהריהרים חרתה על שהלכנו לשרט שנאסר על ילדים לראותו.

15

שםו של העיריק היה זיין קלארק. גוץ היה וצנום ועינוי חודרות. בסופו של הסרט נסתהר בנקבה, אני זוכר, סומר זיפים בעכבר ונואש מכל. בן שמונה הייתי אז, אך יודע אני שהיה נואש מכל. הקצין הגרמני המתין בחוץ, אקדחו בידו, לתום שישים השניות שקצב לנמלט. הרמקול שבבית-האריזה הקיש את השניות, אחת לאחרת, כמו היה בתוכו לב גדול, זיין קלארק מתח בין אצבעותיו את חוט-הgomgi ושילח את חץ הזהב והמוות, שניתן לו כמצורת-אהבה, אל לב-צידו, עם כדור העופרת שבא אל הלב שלו.

20

כח מהם היה הרגע, עד שהאיש שסובב את סרט-התרגום במרקינה הקטינה, שכח את תפקידו. בשולי הבד עוד הבהיר הכתובת, בכתב-יד מעוגל: "אני נותן לך רגע אחד, סארגנט. רגע אחד!" - כשלל המשך הגדול כבר הופיעו המילים "THE END" ולאחריהם רצו הספרות 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7. היה אור באולם, והאנשים, עטופי-מעילים, כמו לעשות את דרך הפחדים לבתיהם. כמו גם החיילים האוסטרלים, בסגניות העבים ובנעילותם הגסות, לשוב אל מחנים שבקצתה הכהר, ואחותי ואני נשנו על נפשנו.

25

מאז אבד לי זיין קלארק ולא מצאתיו. לעתים, בימי-גשם, ישב אני בבית-הדפוס, נסתהר משלשות פועליו העוינניים אותי, ומhalb זכרונות בין ציבור העיתונים המצחיקים ותמונהות הסרטים הנושנות. מחשש אני אותו ואני מוצא.

30

35

טקסט ב' - שלמה אביו / תקון פדמית

אבי כי לו תםיך בפחד,

אני אומר זאת ברורות.

רק במקרים נדיiri טעם

אותה תקונות גמוות.

לפצוי אמץ עצמו

5

באותה שעונה אל להב.

שלל בעקרון כל מרוי

ובעקר - סלד מרعش.

כפדי את אביו ואת אמו,

10

אדוני עיר, זה אבות:

הוקריך סדר הארץ.

אם הרחיב מה למעלה שם

לעיר מה למיטה פה,

לאפנ לי לא ראה צרך

בפתחיו מוצתי אהבתו.

15

כי תפנות עולמי אף בהו,

אמאיו למיל מעלות אטמול

שכוביכול לוה מלאכי עליון

מלאכי שלום.

מי אני גם כן בפחד, פמויה

20

חנסות לבךן כאן אחרות.

מתוך: במראות הצבאות, תל-אביב, הקיבוץ המאוחד, תשל"ו (1976)